

Hele. At det har stor Betydning, behøver jeg ikke her at dvæle udførlig ved. Det er jeg vis paa, at Alle ere enige om. Den Tid ere vi ude over her i Danmark, da man trækker paa Skuldrene ad Museer, som have slige Diemed. Det var den Gang, afdøde Thomsen begyndte paa oldnordisk Museum, at mange Nar gif hen, hvor han blev spottet for sine Bestræbelser, og det var først, da det var bragt til den Udvikling og det Standpunkt, som det fik under hans Hænder, at man indsaa, hvor betydningsfuldt det var. Det behøver jeg altsaa ikke at dvæle ved. Jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at vi her i Danmark i det Hele have haft et Forspring med Hensyn til jaadanne Samlinger, men at der nu særlig med Hensyn til Samlinger af den Art, som her er Tale om, nemlig et dansk Folkemuseum, er andre Lande, der have Forspringet, og ganske særlig har Sverig Forspringet, idet der er langt fyldigere og betydeligere Samlinger i Stockholm, som have meget betydelige Summer til deres Raadighed, og som har det Giendommelige ved sig, at den tillige er en Konkurrent til det danske Folkemuseum, idet Bestyreren, den meget ansete Hr. Hazelius, har stillet sig den Op-gave at skabe en Samling for hele Norden, saa at det danske Folkemuseum jævnlig har haft den Fornøielse at møde ham som Konkurrent. Naar der nu spørges om, hvad der er udrettet ved Hjælp af de Midler, som Finantsloven har stillet til Raadighed, og ved enkelte store private Gaver, vil jeg sige, at der er samlet meget betydeligt Materiale, som foreløbig, da der ikke har været noget Sted, hvor der kunde udstilles, har maattet sættes i Forvaring paa et aldeles midlertidigt Opbevaringssted, nemlig Loftet over Trinitatis Kirke, som ikke kan være noget Udstillingssted (Modsigelse af Thorup) — nei, det kan det ikke være, og hvis det ærede Medlem vil se derop, vil han personlig kunne overbevise sig derom — men hvor der imidlertid er blevet arbejdet meget betydeligt for at sætte disse forskjellige Ting istand til at kunne fremstilles for Almenheden. Der er, tør jeg sige, Mere og meget Mere end Valuta for de Penge, som der er udgivet dertil, og det har væsentlig sin Grund deri, at der er arbejdet med overordentlig Iver, for det Første af den Mand, som her i Landet er anerkendt for en Autoritet for Alt, hvad der henhører til Samlinger og Museer, nemlig Worsaae, og dernæst af en Specialist, paa dette Omraade, paa hvem Alles Opmærksomhed blev henvendt, den Gang Kunst- og Industriudstillingen i 1879 fandt Sted. Men vi — jeg siger stadig „vi“, fordi jeg har den Være at være Medlem af Bestyrelsen —

Folkemuseet altsaa staar for Diebliffet paa et kritisk Punkt. Det indses nemlig fuldstændig, at skal Interessen for det vækkes, saaledes som det fortjener det, maa der gives Almenheden Udgang til at se det, det kan ikke nytte at blive ved at magasinere det, men dertil kræves der mange Penge, thi et Lokale, som er egnet til dette Brug, kan ikke have for mindre end for den for Museet meget betydelige Sum af omtrent 6,000 Kr. om Aaret. Naar jeg nu ganske særlig kunde have ønsket, at Bevillingen i Nar var blevet holdt paa samme Høide som de to foregaaende Nar, er det, fordi der foreligger et Tilbud om et Lokale, som vil være ganske fortrinlig egnet til dette Museum, men som ganske vist gaar bort, hvis vi ikke modtage det nu. Vi staa derfor paa dette kritiske Punkt, at for at vække Interessen og for at faae den kraftige Interesse vaakt, der viser sig ved Pengebidrag fra Almenheden overhovedet, maa vi udstille, men paa den anden Side maa vi for at udstille have flere Penge, end vi have at raade over, og ialtfald løbe vi en meget stor Risiko, hvis vi uden det indlade os derpaa. Det er derfor et meget kritisk Tidspunkt for Folkemuseet, et Spørgsmaal næsten, om det skal eksistere eller ikke. Men hvis det holder op med at eksistere, vil jeg blot sige, at det da vil være umuligt at retablere det, thi det er vist, at den høist værdifulde Samling, der findes, vil meget hurtigt blive erhvervet fra Udlandet eller ialtfald fra vort Broderland. Som sagt, da Forslaget ikke er tiltraadt af Udvalgets Flertal, har jeg ikke meget Haab om, at det vil blive vedtaget i Nar, men jeg har blot villet udtale dette for at bringe Sagen i Thingets Erindring og henstille den til Thingets Velvilje om ikke i Nar saa ad Aare.

Winther: Det er mig hjært, at Udvalgets Flertal for Tiden eller paa Grund af de nuværende Forhold har været imod at bevilge det Forslag, som er stillet under Nr. 77 om at give 75,000 Kr. til en Mindefest for Holberg. Jeg er selv Medlem af dette Flertal, men jeg har en anden Grund til at være imod det end det øvrige Flertal. Det er ikke, fordi den høitærede Minister ikke har opretholdt det oprindelige Forslag fra Theaterchefen om 95,000 Kr., saaledes som den ærede Ordfører for Mindretallet (Thomsen) havde ønsket det, det er mig tværtimod hjært, at den høitærede Minister dog har troet, at der burde nedsættes Noget i dette Beløb, men min Betragtning er den, at naar man overveier Holbergs Personlighed og hvad han har stridt for i de forskjellige Skrifter, som have saa stor Betydning for vor Nationalitet,